

Slovenski

INFORMACIJSKI VESTNIK
OSVOBODILNE FRONTE

poročevalec

LEDAJA

NA

NEOSVOBOJENEM OZEMLJU

Dena 2. ali 30. PF.

29. septembra 1942.

Št. 38, Leto III.

ČAS TERJA BREZPOGOJNO OPREDELITEV

BELA GARDA S SVOJIMI DEJANJI GROZOTNO POBIJA SVOJE LICEMERNE BESEDE -
NA PRETVEČER KONČNEGA RAZPLETA NE MORE BITI VEČ SREDNJE POTI! - ALI RA-
mo OB RAMI Z OSVOBODILNO FRONTO ZA STVAR DEMOKRATIČNIH ZAVEZNIKOV IN ZA
stvar vsega slovenstva in jugoslovanstva, ali z Belo gardo za stvar
nemško - italijanskega PROTISLOVANSKEGA DLOKA!

Dva točno razmejena tabora sta danes na Slovenskem. Na eni strani
slovensko ljudstvo, ki se pod vodstvom OF bori za uresničenje svojih ve-
likih smotrov: za SVOBODO in ZEDINJENO Slovenijo v NOVI, na nacionalni
enakopravnosti in demokratičnih svoboščinah zgrajeni JUGOSLAVIJI.
Na drugi strani tuji okupatorji in njihovi Velogardistični opričniki.
To dejstvo postaja jasno danes tudi ljudem, ki so iz početka nasedali
poklonskim klevetam bele garde. Danes je vsemu slovenskemu svetu jasno,
da peščica pobesnelih koritarjev in protiljudskih mrhovinarjev SAMA BELA
prav vse tisto, kar je v svojih klevetah PODTIKALA Osvobodilni Fronti.

Bela garda je podtikala Osvobodilni Fronti, da hoče doseči odcepit-
ev slovenskega naroda od ostalih jugoslovanskih narodov, med tem ko je
OF organizirala veličastni boj slovenskega naroda za odcepitev od Nemčije
in Italije, za bratstvo in nerazdružno skupnost vseh narodov Jugoslavije.
Bela garda pa se ves čas bori proti pravici samoodločbe slovenskega nara-
da vse do odcepitve in danes dejansko, z italijanskim orožjem, hoče zađu-
šiti odpor slovenskega ljudstva proti nasilni vključitvi v okvir nemške in
italijanske države!

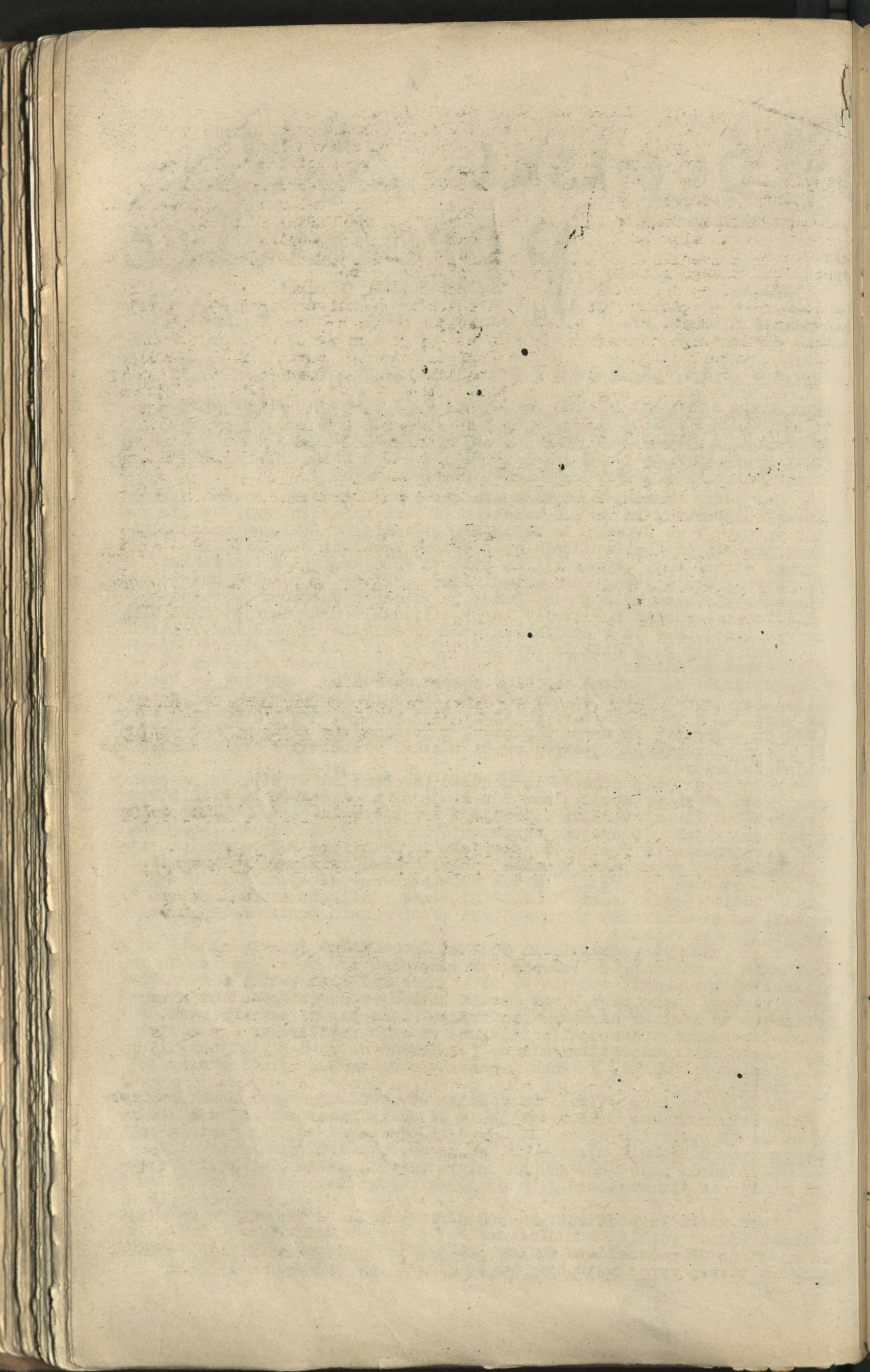
Bela garda je podtikala in podtika Osvobodilni Fronti, da prodaja
tujcem Koroško in Primorsko, med tem ko je OF na Koroškem in Primorskem
in v vseh ostalih slovenskih pokrajinah organizirala narodno osvobodilno
partizansko vojsko, podrejeno skupnemu Vrhovnemu Štabu Narodno -osvobo-
dilne partizanske in dobrovoljske vojske Jugoslavije. Bela garda pa tuj-
cem dejansko ne prodaja le Koroške in Primorske, za katere se nikoli ni
borila, marveč vso Slovenijo in ves slovenski narod: njena " Slovenska
legija " ali " Legija smrti " ali " Slovenska antikomunistična milica ",
skratka, njena banditska tolpa se bori proti rodnim bratom kot pomožna
četa italijanske vojske!

Bela garda je podtikala in podtika Osvobodilni Fronti, zlasti pa še
slovenskim komunistom, da sklepajo protinarodne zarote z nemškimi in i-
talijanskimi komunisti, med tem ko OF - kakor vsi naši veliki zavezniki -
smatra vsakega iskre nega borca proti Hitlerjevemu in Mussolinijevemu
barbarstvu za svojega naravnega zaveznika. Bela garda pa v trenutku, ko
ves svet pozdravlja herojski boj jugoslovanskih partizanov, organizira
" slovensko antikomunistično milico ", ki ramo ob ramo z italijanskimi
fašističnimi milicniki, z rimskim pozdravom pozdravlja predstavnike fa-
šistične Italije!

Bela garda je podtikala in podtika Osvobodilni Fronti brezdominst-
vo in protinarodnost, očitala ji je in ji očita internacionalizem, med
tem ko je OF postavila slovenski narod na eno izmed najbolj častnih mest
v krogu svobodoljubnih narodov, ki se bore proti fašistični tiraniji.

Bela garda pa od MEDNARODNE klike protiljudskih plutokratov spre-
jema orožje in jim z zločinom in nasiljem pomaga ustvarjati " novi red "
v Evropi!

Bela garda je podtikala in podtika Osvobodilni Fronti, da hoče slo-
venskemu narodu vsiliti komunistični red s krvavo državljansko vojno, med
tem ko si je OF postavila za smoter DEMOKRATIČNO samoodločbo slovenskega
ljudstva v vseh vprašanjih njegove bodočnosti in notranje ureditve.

Bela garda pa se DEMOKRATIČNE samoodločbe ljudstva boji in hoče narodu vsiliti svoje volje s tujčevim orožjem v rokah, bela garda je pripravljena slovenstvo vtopiti v njegovi krvi, samo da reši izgubljene položaje in upostavi svoje protiljudsko oblast, bela garda organizira najbolj krvavo državljansko vojno v zgodovini slovenskega naroda Valjahunovih časov sem.

Taka so dejstva! Tako poteka meja med dvema taboroma na Slovenskem. **TABOR SLOVENSKEGA NARODA! IN TABOR SOVRAŽNIKOV SLOVENSKE SVOBOBE**, tabor ogromne večine slovenskega naroda in tabor neznatne manjšine protiljudskih hijen. Nobene poti ni, ki bi vodila med obema taboroma! To je danes spoznanje vsakega zavednega Slovenca in Jugoslovana.

VSI, ki so doslej še omahovali, nasledali Beli gardi, ali pa so jih od vsenarodnega gibanja OF ločila malenkostna prestižna vprašanja, morajo končno spregledati, da so DEJANJA glasnejša od vseh besed in od vseh razlik ideološkega značaja! DEJANJA pa govore, da se OF bori za smotre velikih zaveznikov, ki so hkrati smotri slovenskega naroda. BELA GARDA pa se bori za smotre hitlerjevsko - mussolinijevskega banditskega "bloka"!

Na Slovenskem danes ne more biti nobene SREDINE več! Na Gorenjskem in Štajerskem SREDINE ni! Tam so na eni strani nemški zatiralci in njihovi plačanci, na drugi strani strnjeno slovensko ljudstvo. Tudi v tako imenovani Ljubljanski pokrajini ni več mesta za SREDINO! Kar je zdravega in poštenega, spada v Osvobodilno Fronto, ki ni nikdar odklanjala nikogar, v čigar prsih je bilo zavedno in nacionalno in toplo ljudsko čuteče srce! Kar je gnilega in podlega spada v Belo gardo, ki ni nikdar odklanjala nikogar z Judežev in Kajnov dušo!-

Današnje dogajanje na slovenski zemlji je v vsej svoji grozovitosti samo odsev bližajočega se razpleta.: NI VEČ DALEČ DAN, KO BODO SILE NAPRED: ka in svobode zadale zadnji udarec temnim silam reakcije in fašizma! Zato to dogajanje še toliko bolj kliče VSE ZAVEDNE SLOVENCE IN JUGOSLOVANE v strnjeno vrsto borbe proti okupatorskemu in belogardističnemu FAŠIZMU, za lepšo in srečnejšo SLOVENSKO DOMOVINO, za NOVO JUGOSLAVIJO zgrajeno na svobodi in bratstvu vseh jugoslovanskih narodov, za VELIKO SLOVANSKO SKUPNOST pod vodstvom bratskega ruskega naroda!

VSEM EBINIČAM NAROBNE ZAŠČITE

Vodstvo NZ v Ljubljani vas poziva, da tudi vi izpolnite v celoti svoje narodno dolžnost. Zato je potrebno:

1. da se odločeneje ko doslej borite proti vsem sovražnikom slovenskega naroda.
2. da NZ še bolj krepite disciplino in vojaškega duha,
3. da okrepite in izboljšate politično in vojaško vzgojo.
4. da uvedete najstrožjo konspiracijo pri delu, ter da vsake težje kršitve primerno kaznujete,
5. da se izvajajo edine akcije, ki jih odobri vodstvo,
6. da so vse edince v stalni zvezi in akcijski pripravljenosti.

Komandant :
Jože Levec

Politkomisar:
Marko Trdina

GORENJSKI PARTIZANI PREPREČUJEJO NEMŠKO ROPANJE (Dopis z Gorenjskega)

20. septembra 1942.

Pri nas so partizani vsak dan na delu. Kakor veste, Slovenci na gorenjskem ne smemo sami uporabljati jaje in sadja, ki ga pridelamo, marveč moramo vse oddajati Nemcem. Zato si pač lahko predstavljate, s kakšno nejevoljo obiramo sadno drevje in kako smo sprejeli novice, da se je 9. septembra pri Lescah cel vlak z jajci in sadjem zvrnil v Savo.

Niti jagode in borovnice niso za nas, marveč vozijo Nemci otroke v hrib, da jih nabirajo za naše tlačitelje. Tako so tudi v petek 11. septembra vlekli otroke v pravcu Podkljuko s tremi kamijoni v gozd. Med tem ko so otroci nabirali jagode, so se pojavili partizani, pololi kamijone z bencinom in jih zažgali tako da so popolnoma zgoreli. Čeprav je morala mladina peš domov, je vendar vsak čutil: tudi to je za našo zmago, tudi to je prispevek k naši svobodi!

V nedeljo 13. septembra, se je zrušil pri Nomju tovorni vlak v Savo, takoj naslednji dan pa je železniška postaja v Žirovnici pogorela do tal.

Nemško vojaštvo na Gorenjskem je sestavljeno iz samih neizvežbanih ljudi, ki komaj znajo držati puške v rokah in se tresejo pred vsakim strelom.

Tudi na Koroškem je mnogo partizanov. Tudi tam delajo slovenec in jim plenijo imetje, zlasti svojcem tistih, ki se bore v partizanskih vrstah. Vsi smo polni upanja in vere da bo vsega kmalu konec in da bomo z trdnostjo zmagali, ki smo danes zatirani in se znamo boriti s puško v roki proti tujemu osvajaocu, za našo resnično svobodo.

GROZODEJSTVA ITALJANSKIH IN BELOGARDISTIČNIH FAŠISTOV

Tuji okupatorji in domači požigalci državljanske vojne divjajo nad slovenskim ljudstvom. - Strašna grozodejstva Italjanov in Belogardistov na Notranjskem. - Odgovor vseh zavednih Slovencev mora biti: Z narodom in za narod, proti plačancem mednarodne fašistične plutokracije, proti krvavi beli gardi!

Kakor tatarske horde divjajo po slovenski zemlji tuji okupatorji in oddelki "redne jugoslovanske vojske" ki so se iz "slovenske legije" prelevili v "slovensko antikomunistično milico". Dan za dnem prihajajo poročila o grozodejstvih, ki jih ti podli plačanci mednarodne plutokracije vrše nad slovenskim ljudstvom. Pred slovenskim narodom so se njegovi nekdanji "zakoniti vodniki" razgalili kot pobesnele zveri, ki vidijo, da se jim plen izmika in da prihaja dan velikega obračuna. Rajši z ognjem in mečem do tal uničiti zadnjo slovensko vas, kakor pa upogniti glavo pred voljo slovenskega ljudstva, ki hoče biti na svoji zemlji svoj gospod! To geslo plutokratskih šakalov iz Natlačenove in Avsenekove okolice. Toda to geslo ne more prevpiti enodušnega hotenja vsega slovenstva po svobodi zedinjenju in enakopravnosti.

Strašna in krvava je sled, ki jo puščajo za seboj italjanski in belogardistični fašistični ljudežrci. Naj navedemo nekaj dejstev, o katerih "Slovenec" ne govori:

28. julija so Italjani vdrli v Dane v loški dolini. Tam so na podlagi seznama, ki so jim ga izročili belogardisti, postrelili osem ljudi. Kmetici Riglerjevi so razgalili prsa in jo onečastili. Pozneje so jih pred cerkvijo zopet 6 ubili. Fantje iz vasi so naložili v avto, jih spotoma izpustili in "na begu" postrelili. Vse to so filmali v. V Ložu so ubili 6 ljudi, precejšen del mesta pa požgali. V Starem trgu so dve ženski ujeli, potem izpustili da sta bežali, ter jih "na begu" ustrelili. V Vrhnikih so sveto obljubili in prisegali, da ne bodo nikogar ustrelili, toda kdorkoli je prišel, so ga pokosili. V Vilevku so povsod, kjer ljudi ni bilo doma, požigali, razbijali, ropali. Ženske so se skrivale na polju. Neki belogardist jih je izdal. Italjani so šli v "strelecih" in jih obkolili. Privlekli so jih v vas, posiljevali, potem pa pri pokopališču postrelili. Se mrtve so onečastili, privzdigovali krila, tlačili korenje med noge in se krohotali. Take stvari so počenjali predvsem z dvema sestrama: s Frančiško in Angelo Mlakarjevo.

Ko so divjali pod Cerkvijo, so ujeli Jožefa Trudnovo in jo hoteli odpeljati v Italijo. Zavpila je, da rajši vidi, če jo na mestu ustrelijo, v Italijo pa da ne gre. Grozotno so se krohotali in jo posiljevali - vojaki so bili popolnoma pijani.

V vasi Pudeb so obljubili, da ne bodo nikomur nič žalega storili. Moškim so razdeljevali cigarete in vino. Drugi dan so vas obkolili in 19 moških postrelili. V vseh vaseh so vsakega, kogar so ustrelili, še prebadali z nožem in mu razbijali glavo.

Najznačilnejše je postopanje Italjanov v Babnem polju. Napravili so poseben miting za ženske, kjer so jih pozvali, naj gredo po moške. Ženske so moške res privleklo domov. Italjani so jih gostili, jim delili cigarete in vino. Neki slovenski fašist jim je napravil poseben govor, v katerem jih je pohvalil, da so prišli domov in jim sveto zatrdil, da se ne bo nikomur nič žalega storilo. Drugo jutro so prišli s kamijoni, odpeljali vso vas v Vražji vrtec in postrelili. Kmetov, ki so delali na polju ali sušili otavo, so na kupe postrelili. Njihova razpadajoča telesa so pozneje zakopali partizani.

V neki vasi (Pri Cerkvi) so otroci nosili iz gorečih hiš obleko. Oče je zgrabil neboljivega dečka in ga vrget v ogenj. Povod so kradli in vse do tal uničili. V Babni polici je od vsega živega ostalo ena sama mačka.

Zažigali in ropali so tudi cerkve. V Loški dolini je vseh umorjenih 166, v internaciji so jih odpeljali 371, požganih hiš je 288. Vsi ljudje pa so več ali manj izropani. - Razen belogardistov!

Ti so pravi vzrok vsega trpljenja. Izročili si Italjanom seznam ljudi, ki jih je treba pobiti. Kazali so jim te ljudi in Italjanom svetovali pri njihovih akcijah. Nekaj belogardistov je odločalo o življenju in smrti vseh ljudi. Beli gardisti so se vlačili okrog z Italjani, ki so vsak dan v Starem trgu prirejali bogate pojedine in pijančevanje. Klanjali so se Robottiju in Grazioliju, ki sta ob času najhujšega divjanja prišla v Stari trg, in ju pozdravljali z dvignjeno desnico. Grazioli in Robotti sta v Starem trgu izjavila: "Če pade še en strel, bomo do tal porušili vse te hiše in poklali vse do najmanjšega otroka!"

Glavni belogardistični noготec v Starem trgu je Albin Hauptmann. Neka žena je pokleknila predenj, naj ne da ustreliti njenega moža. Odgovoril ji je: "Bomo pogledali, kaj je pred tremi leti volil." Ko je ugotovil da je volil neklerikalno listo, ga je dal ustreliti. Belogardisti, ki so izdajali in imajo na vesti nešteto umorjenih ljudi, so se trgovci Karol Žnidaršič iz Dan, Janez in Jakob Palčič iz Vrh, Janez Porok in Jernej Felič z ženo iz Starega trga. Vsi so tesni sodelavci Natlačena in bivše ljubljanske JRŽ, zlasti g. Kržič, ki je sedaj italjanski komisar in pri katerem je uslužbena Mara Škrbec Kržič je glavni organizator bele garde in izdajstva. Vsi ti izvržki imajo italjanske in belogardistične straže.

Dosti škode so napravili nekateri duhovniki, ki so ljudem v italjanskem imenu jamčili življenje, če se vrnejo. Kaplan Kramarič ki so ga kasneje partizani ustrelili, je 15. avgusta pridigoval, naj se ljudje vrnejo iz gozdov, ker se ne bo nikomur nič hudega zgodilo. Med njegovo pridigo so 7 moških ustrelili, pozneje pa še 60. Na ta način jih je mnogi spřavil v nesrečo zloglasni župnik Hren iz Nove vasi na Blokah. Po vsej Notranjski so italjanski in belogardistični fašisti pobili okrog 500 ljudi.

Bela garda je grupirana okrog Begunj na Klokū, v Zaplani, pri Št. Joštu, v Starem trgu, in v loški - ribniški dolini. Nekje nastopajo že v posebnih enotah z lastnimi uniformami. Tako na primer v Begunjah. Ko sta prišla Robotti in Grazioli v Begunje so nastopili s slovenskimi zastavami in prepevali "Marširala, marširala" Italjani so peli "Glovenezzo". Nekaj podobnega je bilo v Laščah, kjer nastopajo belogardisti in partizanski dezertarji skupaj z italjanskimi fašisti na paradah. Belogardisti patrolirajo po vasih, toda v gozdove si ne upajo. Skupaj z Italjani zalezujejo partizanska taborišča. Dvakrat so napadli taborišče 4. bataljona Krimskega odreda. Ko pa so partizani pričeli streljati so dvignili bele robe.

Srd ljudstva proti beli gardi je tako velik, da se lahko spremeni v grozen obračun. Duhovščina se je samo ponekod izpostavljala za belo gardo, drugod zlasti na Dolenjskem, je bilo njeno vedenje večidel pošteno in redeljubno. To dejstvo je brez dvoma ogromnega pomena.

Takšen je sad brezvestnega hujkanja, sistematičnega protinacionalnega vzgajanja izdajalcev in denunciantov, ki so ga dve desetletji vršili po Slovenskem samozvani "narodni vodniki". V času ko se je ogromna večina slovenskega ljudstva po Dolenjskem, Notranjskem, Gorenjskem in Spodnje Štajerskem, po Goriškem in Primorskem, odločila za stvar narodne svobode in stopila zanje v neizprosni boj, zdaj se ti gnojni tvorci naše preteklosti še toliko ostudnejši. TREBA JIH JE IZREZATI!

Vas ta grozodejstva počenjajo ljudje, katerih ljubljanski komandant Merčun je v eni svojih okrožnic izjavil, da so sestavni del "redne jugoslovanske vojske" Draže Mihajloviča.

Nasproti tem sramotilcem jugoslovanske vojaške časti mora slovenski narod postaviti resnično jugoslovansko narodno vojsko, krepiti in izpopolnjevati vrste slovenskih partizanov in odredov narodne zaščite! Na grozodejstva najemnikov mednarodne fašistične plutekracije mora slovenski narod odgovoriti z vsestransko okrepitvijo svoje rodne osvobodilne Fronte.

V spomin junaški tovariši!

V I D I P R E G A R Č E V I

članici KPS

Ura napoči, dan, veliki dan
v plamen nebo se ogrne.

Peter Bezruč

Sredi mirnega popoldneva se ustaviijo pred tovarno "Saturnus" kamijoni s fašističnimi banditi. V trenutku so z njimi proplavljeni tovarniški prostori ... Začne se razbijanje omar, loputanje z miznimi predali, brezglavo trganje trgovskih papirjev. Ko so v najkrajšem času pokazali vse

sadove dvatisočletne kulture, so morali izliti svoj bes še nad nedolžnimi ljudmi.

Izbrali so si najsmelejšo najpogumnejšo, dvaindvajset letno hčer tržačanko, tovarišico Vido. Po kratkem zasliševanju so izrekli smrtno obsodbo in jo odpeljali na dvorišče. S kljubovanjem v očeh in s pogumnim smehljajem na ustnih je mirno čakala smrti. Celo neki fašist je moral šepniti: "Ve kaj jo čaka, pa se ne boji smrti! Takega poguma je treba iskati!"

Privezali so jo na stol in ko so ji hoteli zavezati oči, je ponosno odklonila: "Ne zavezuje mi oči!" Nedolžni se ne boji smrti!" V svitu žarometov je v dveh salvah strahovito zalajala svojo mrtvaško pesem strojnica in s svojim krvoločnim krehotom uničila mlado življenje....

Ti tovarišica Vida, pa si se smehljala še v smrti in na Tvojem ponosnem obrazu se je zrcalila neizmerna vera v zmago naše velike ideje.

Ok Tvojem, s cvetjem posutem grobu prisegamo krvavo maščevanje uničevalcem vsega dobrega - prekletim fašistom!

In kakor nas niso preplašili z umorom velikega Tomšiča, tako tudi ta zločin vlija v naše vrste novega poguma in vero v zmago napredka po vsem svetu, v katero si neomajno verovala tudi Ti draga in nepozabna tovarišica Vida!

Tovarišice delavke.

SLOVENSKI PARTIZANI V BOJU Z OKUPATORJI IN BELO GARDO

Dolenjska in Bela Krajina. Med Ozljem in Kamenjem so partizani te dni porušili 6 km železniško progo. Okrog 600 m tira leži s prago vi vred v Kolpi. V Ozlju so partizani vrgli v zrak elektrarno. Postaji v Ozlju in Kamenju sta uničeni.

Pri Črnomlju so partizani napadli 9 vojaških avtomobilov, od katerih so tri uničili, ostale pa poškodovali. Zaplenili so vse mitraljeze in mnogo municije. Italjani so imeli 15 mrtvih in več ranjenih.

V Št. Petru pri Novem mestu so slovenski partizani skupno s hrvatskimi tovariši pokončili 36 belogardistov. Temeljito lokelejo so dali partizani beli gardi tudi v Gorjancih in pri Trebelnem.

NOTRANJSKA. 15. septembra so partizani pri Podpečih na ledeni gori v spopadu s sovražniki pokončili dva belogardista in 4 italjane. 1 italjan je bil ranjen. Partizani so imeli enega ranjenega.

Pri Št. Vidu in Begunjah nad Cerknico so partizani pobili vodstvo bele garde, moštvo pa razorožili. Umaknili so se šele, ko je prišel belogardistom na pomoč oddelek Italjanov.

18 in 19 septembra so izvedli partizani napad na belo gardo pri Begunjah, Topolu in Bezeljaku. Padli so štirje belogardisti, 2 sta bila težko ranjena, 15 pa lažje. Partizani so odpeljali 24 belogardistov. Od teh so jih kasneje večino izpustili. Voditelji bele garde so zbežali v Cerknico.

LJUBLJANSKA OKOLICA. 24. septembra so partizani dolomitskega odreda izvršili dva napada na belo gardo, ki je utaborjena v gozdčku pri vodu na ljubljanskem polju. Pri prvem napadu so imeli belogardisti z gotovostjo 6 mrtvih, pri drugem se jih je zgrudilo takisto 6 od katerih jih je verjetno nekaj poginilo. Partizani so imeli enega ranjenca.

GORENJSKA. Iz poveljstva gorenjskih partizanov za mesec avgust poročamo: 3 avgusta je sovražnik na ovadbo organiziral večji napad na sektorju Blegaš, kjer sta 1. in 3. četa Poljanskega bataljona.

Napad so Nemci izvedli načrtno in napravili tri obročje. Sovražnik je izgubil okrog 30 mož, naši borec so se prebili skozi obroč in pri tem izgubili 14 ljudi. Izgube smo nadoknadili z novimi prostovoljci, ki so se prijavili v Poljanski bataljon.

V Poljanski dolini je sovražnik napadal s 3 - 4.000 mož. V Gabrški gori so Nemci ustrelili 10 svojih vojakov, ker niso hoteli v napad.

11. avgusta je sovražnik napadel Jelovico. Napadal je s 5 - 6000 možmi in si postavil za smoter popolno uničenje partizanov v tem odseku. Postavil je zasedo drugo poleg druge. Položaji partizanov so bili izdani, toda naš oddelek je izrabil načrt napada, ki ga je našel pri ubitem sovražniku, in se prebil skozi zasedo. Na mestu proboja je sovražnik izgubil okrog 30 mož. V bojih na Jelovici pa vsega skupaj do 60 mož. Padle so Nemci pričeli pokopavati kar na bojišču, potem ko so sežgali njihove obleke. V zvezi z ofenzivo proti Jelovici, so Nemci izdali na Jesenicah lepake, o popolnem uničenju partizanov in z ogromnimi številkami zaseženega

pleša. Prvotni lepak ki so se mu ljudje smejali, so čez eno uro zamenjali z novim, kjer so številke dokaj skromnejše.

Veliko aktivnost razvija kokrški partizanski odred. Poročilo sledi. 17. avgusta so partizani iz poljanskega bataljona ustrelili komisarja Franca Benedika iz Selc nad Škofjo Loko, ki je bil glavni steber Gestapo in bele garde v Selški dolini.

Poizkuse organiziranja bele garde, ki jih podvzemajo nekateri korumpirani veljaki bivše JRZ, partizani v kali zatirajo in pri tem uživajo priznanje vsega prebivalstva. V kranjski in blejski okolici je bilo pobitih 9 denunciantov in organizatorjev državljanske vojne med njimi prosulni Umnik iz Senčurja pri Kranju.

ŠTAJERSKA-. Med nemškimi delavci, ki so jih siloma pripeljali na Tezno pri Mariboru, je prišlo do demonstracij in manifestacij za mir. Gestapo je postrelila okrog 200 nemških delavcev. Na teznem gradijo letalsko tovarno za letala, ki so zaposlevala okrog 25000 delavcev.

BELA GARDA TEKMUJE Z ITALJANI V ROPANJU, UBLJANJU IN POŽIGANJU

Belogardistična "Legija smrti" si je ustvarila nekaj postojank tudi na Dolenjskem in v okolici Ljubljane.

4. septembra so belogardisti pri kmetih v mokronoški okolici nakradli 60 glav živine in 20 voz živil. V Mokronogu samem so belogardisti zoprti Slovence ki ni hotel po fašistovsko pozdravljati, česar do sedaj niti Italjani niso zahtevali.

V Smihelu je organizator bele garde kaplan Volbank. Mokronoški župnik je pridigal: "Tudi če bi vas sami angeli z neba pozivali, da pomagate partizanom, tega ne smete storiti, temveč morate slediti navodilom, ki vam jih dajemo mi duhovniki v imenu papeževem."

Pri Trebnjem so belogardistični zapeljanci dva partizana z verigami povezali od nog do glave, jima polemili robra, vlačili skozi Trebnje in ju potem ustrelili.

V Rodnah pri Trebnjem so mrtvemu knočekemu fantu odrezali glavo. Temu početju je prisostvovalo 7 duhovnikov in 2 ženski.

Na Trebanjskem vrhu si Italjani zažgali 36 hiš ob sodelovanju slovenskega komisarja Bana, ki so ga postavili Italjani in ki je nosil uniformo italijanskega oficirja.

V bližini Mirne so enega delavca in enega kmeta pobili s koli, da so možgani brizgali po drevju.

Kaplan iz Mirne peči je že mrtvega partizana bodel z nožem. Ta človeški nestvor in bogokletnik je hodil okrog v partizanski uniformi in pozival na pokolj rodnih bratov z besedami: "V imenu Kristusa, zakoljite ga."

V ljubljanski okolici imajo belogardistični razbojniki glavno taborišče v gozdčku pri vodovodu na ljubljanskem polju. To posadko tvorijo Ehrlichovi stražarji, nekaj denunciantov, izpuščenih iz Gonarsa, in izbrani kriminalni tipi. Vodita jih neki bivši jugoslovanski oficir in neki kaplan.

V Dobrovi so bele gardisti ustrelili 12 kmetov, ker niso hoteli vstopiti v belo gardo. Pri Glincah in v Dravljah so priredili skupaj z Italjani blokado. Prebivalce so nagnali iz hiš, potem pa na debelo kradli in ropali. V D.M. Polju je o aretacijah med blokado odločal župnik.

14. septembra so prišli belogardisti preoblečeni, v partizane v yasi Sabočevu, Brezovica in Ohonica pri Korovnici. Zahtevali so živež. Ker jim ljudje niso zaupali, so ga izsilili z orožjem. Naslednji dan pa so prišli belogardisti v svoji pravi podobi, vzeli 26 kmetov in jih izročili Italjanom. Ti so jih poslali v internacijo, ker niso obiskali partizanov javili karabinjerjem. S takimi ukrepi skušajo kmečko ljudstvo nasilno peljati v ovaduštvo.

Vsa ta grozotna dejstva propalosti in izprijenosti skušajo belogardisti prikriti z indijanarizmi, ki jih priobčujejo v "Slovenca" in zadnje čase tudi v "Jutru", ki je s svojimi "nacionalnimi" gospodarji vred postalo žalosten privesek "klerikalnega zmaja", te odločno vodilne sile v beli gardi. Tam vlačijo na dan 7 m visoke kupe poklanjanih ljudi, nedolžnih žrtev partizanskega divjanja, mnoge od "pobitih" potem ljudje srečavajo v Ljubljani, mnogi izmed "padlih" partizanskih kolvodij, zdravnikov in ekonomov se oglašajo živi in zdravi, v vseh poštenih Slovencih pa raste stud nad tako brezmejno propalostjo organizatorjev bele garde. Pa ne samo v vseh poštenih Slovencih, tudi med Italjani je zmerom več takih, ki se sprašujejo, odkod se neki vzamejo nestvorci, ki so zmogni takih zločinov nad rodnimi brati.

...stvaranja, toda hkrati so jim ostali v žalo tudi dediščine tudi poas-
tini liki podlosti in izdajstva. Izkoreniniti to dediščino Sušteršičev,
Korošcecev in Ehrlichov, to je danes prvenstvena naloga slovenskih par-
tizanov, zakaj bela garda je danes prednja straža tujih okupatorjev,
nanjo opirajo svojo oblast na Slovenskem in s tem razbremenjujejo svojo
oboroženo silo, ki jim je krvavo potrebna na Vzhodnem bojišču. Zategadelj
je boj proti beli gardi hkrati boj za zmago naših velikih zaveznikov,
za zmago ruskih herojev izpred Moskve, Leningrada, in Stalingrada, ki bo
hkrati naša slovenska in jugoslovanska zmaga.

- ZAPISKI NA ROBU :

HITLER O ITALIJI. - Znani narodno - socialistični desident Rausch-
ning piše o poglavju HITLER razkriva svojo zunanjo politiko: " Z naravnost
zagrizenim zaničevanjem je govoril o fašizmu, ki je polovlčarska reč.
Kakor fašizem ni mogel vzgojiti italjanskega naroda v narod boreev, tako
tudi fašizem ne bo mogel razumeti, zakaj vse gre pri orjaškem preobratu
v našem času. Lahko se začasno zvežemo z Italijo, v bistvu pa smo narodni
socialisti sami, edini, ki poznamo skrivnost tega orjaškega preobrata in
ki smo zato sami poklicani, da vtisnemo svoj pečat prihajajoči dobi. Slabo
bi moralo iti v Nemčiji v bodočnosti, " je nadaljeval, " če bi se morala
v uri stiske nanašati na narod kakor so Italjani."

ITALJANSKI DOKUMENTI O SMOTNOSTI PARTIZANSKE AKCIJE. Tistim ki vpra-
sujejo: " Kakšno vojaško korist prinaša gverilska vojna? odgovarjajo
Italjani sami.

V članku " La politica Italiana del petrolio " se predsednik AGIP,
ki ima v rokah vso civilno in vojaško preskrbo s petrolejem in tekočim
gorivom sploh, ukvarja s sedanjim položajem te preskrbe. Potem ko prizna
da kljub vsem najstrožjim omejitvam porabe, Italija živi sedaj samo, ker
dobiva petrolej iz Rumunije in deloma Madžarske, pravi: " V tem pogledu
ne omenjamo vseh organizacijskih ukrepov, ki so bili potrebni za te nove
preskrbovalne poti, večkrat pretrgane ali preložene zaradi vojaških do-
godkov na Balkanu, treba je pa že sedaj reči, da so bile nadvse težke. "
To italjansko priznanje nam kaže eno izmed najvažnejših strani par-
tizanskega boja in njegovo pomembnost za italjanski vojaški potencial.
Razumljivo je torej, da se Italjani napravili vse, da bi likvidirali
partizane. S kakšnim uspehom?

ZANIMIVA UGOTOVITEV. " Slovenec " je dne 1. septembra prinesel
članek italjanskega pisana Alessandra Nicotere: " Ni ravno zastoj msgr.
Korošec zdaleka rajši hotel ostati vključen v avstrijsko federacijo, ka-
kor pa v federacijo z drugimi južnimi državami. "

STALIN - SFANATIZIRAN TROCKIST? Mihajlovičevska " Zarja slobode " v 11. številki piše: " Žrtve morajo biti - skandira naučeno sfanatizir-
an trockist (ki niti ne taji, da mu je Rusija samo simbol boljševizma
nič drugega) " Ni treba da je človek sfanatiziran " trockist, " dosti je,
samo malce resničoljuben, pa bo moral priznati, da je boljševizem posta-
vil sodobno Rusijo na čelo ne le vsega svobodoljubnega slovanstva, ki je
ponosno na svojega velikega ruskega brata, marveč na čelo vsega napred-
nega človeštva. Boljševizem je duša in notranje bistvo sodobne Rusije.
Zato je imel Stalin tisočkrat prav, ko je o idejnem temelju boljševizma,
leninizma 26. aprila 1926 napisal: " Leninizem je najvišja realizacija
ruske kulture. "

NEMŠKI OFICIR O SOVJETSKEM VOJAKU. " Piccolo " z dne 10. septembra
ponatiskuje po " Lokal - Anzeigaru " izjavo nemškega kapitana Schotta.
Schott pravi: " Boljševiki so mojstri v improvizaciji. Proti sovražniku
uporabljajo vse mogoče vrste zaplenjenega orožja. Umikajoče se skupine
izpolnijo z oddelki kmetov, ki imajo nalogo iskati po gozdovih orožje.
Noč in dan delajo za izboljšanje svojih obrambnih položajev. Čisto in
utrdbe gradijo tudi tam, kjer ni pričakovati bojev. To smo videli tudi
pred Leningradom, kjer so še pred pričetkom vojne pričeli graditi silne
obrambne naprave. Predvidevali so tedaj celo eventualno obkolitev mesta.

Nasprotno pa nemški vojak - kolikor dolgotrajnejši je boj, toliko
bolj zanemarljiva take predvidnostne ukrepe. Boljševiki, nadaljuje kapitan
Schott, se borijo iz zasede in z zalezovanjem. Nevarnost grozi od vseh v-
sod, počenši od civilnega prebivalstva, kateremu ni mogoče v nobenem pri-
meru zaupati, niti tedaj, ko na zunaj ne kaže sovražnega mišljenja.

Boljševiški vojaki, zlasti mlajša generacija, se vsi zvezi in fanatični Boljševiki. Sovražnik napada skoraj vedno ponoči, v megli in večkrat mu uspe presenetiti naše čete. V prednji črti moramo biti vedno oprezní, ponoči pa je opreznost vedno potrebna tako v prednji črti, kakor v ozadju."

LEGENDARNI HEROJ S ČAKALNO TAKTIKO. "Zarja svobodo" piše v 11. številki: "Naš vzor pa je tisti, ki danes v Jugoslaviji posnema lansko čakalno taktiko, preudarnega Stalina: Draža Mihajlovič". Pustimo ob strani hinavski napad Stalina in vso šepavost primerjave med državo, ki še ni v vojni, in državo ki je že napadena in od vsega sveta priznana kot vojskujoča se država. Vprašamo le: ali je jugoslovanska vlada v Londonu Dražo Mihajloviča zaradi njegove čakalne taktike razglasila po Angliji in Ameriki kot legendarnega junaka in onega izmed petih največjih sodobnih vojskovodij? Zaradi človeka, ki samo čaka, res ni treba dvigati po svetu takega šundra, da mu nasede celo angleški zunanji minister, ke je 24. septembra 1942 dejal, da se poleg sovjetskega vojaka samo še redna jugoslovanska vojska pod poveljstvom junškega Draže Mihajloviča na evropski celini bori proti sovražniku.

Mihajlovičevi četniki imajo prav posebno čakalno taktiko, namreč taktiko čakanja po zasedah in ubijanja rodni bratov iz narodno - osvobodilne partizanske vojske. To je vsa njihova berba."

"MASCEVANJE ZA DUNKERQUE!" V listu "Trynolds Newws" je izšel članek majorja Hooperja, ki je že nekaj let znan po svojih nastopih za ustvaritev prijateljskih odnosov med Anglijo in SSSR. Avtor piše: "Ali imamo ljudi za drugo fronto? Zdi se mi, da razpolagamo s precejšnjimi silami. Naše lastne čete, Kanadci, Američani, vsi samo čakajo na povelje. Vsi so za dejanja izvežbani, zakaj po podatkih pregleda, ki ga je 2. septembra objavilo vojno ministrstvo, se že od januarja sem vrše priprave za invazijo v Evropo. Naši vojaški sili ne manjkajo ljudje, marveč jim manjkajo ladje. Nobenega dvoma ni, da je ljudstvo naše dežele za hitro zmago in za pomoč našim zaveznikom pripravljeno prestevaljno znižati svoj sedanji življanski standart, samo da bi bile preste ladje, ki sedaj prevažajo življensko potrbščino. Treba je pripomniti, da smo iz Dunkerqueja z ladjami odpeljali 250.000 angleških vojakov in smo to v nekaj dneh brez predhodne priprave organizirali in izvedli. Zategadelj izkušnjo Dunkerqueja lahko ponovimo v obratnem pravcu in se hkrati lahko maščujemo za Dunkerqe." (Tass)

HILERJA BI RADI PREHITELI. Mihajlovičevska lista "Svoboda ali smrt" št. (17) in "Pobratim" (št. 14.) govorita o terorističnih dejanjih avstrijskih partizanov na Gorenjskem, in o tem da se je v Savinjsko dolino priključilo nekaj partizanov iz nemških krajev. Ko bodo slovenski fantje iz Gorenjskih in Štajerskih partizanskih odredov izvedeli, da so ljubljanski belogardisti čez noč napravili iz njih Avstrijce, iz njihovih rodni krajev pa nemške kraje, bodo dejali: "Te so pa tiči, ti ljubljanski mrhovinarji, še Hilerja bi v potujčevanju radi prehiteli!"

MIHAJLOVIČEVO POVELJE. Organi obveščevalne službe OF so prestregli navodilo, ki ga je poslal Draža Mihajlovič svojim pristajšem v Ljubljano, v katerem stoji, da je treba partizanstvo na Slovenskem na vsak način iztrebiti.

Teško bi našli v zgodovini primer, da je vojni minister, zavezniške države s tako nesramno očitnostjo služil s vražniku in bil za svoj nizkotrni posel proslavljen kot "heroj" in "neustrašen borec proti tujim okupatorjem."

DOKAJ ODKRITO VPRASANJE. Belogardistični listič "Pobratim" piše v svoji 15. številki: "Gortan, Bidovec, Marušič, Jenko, Endlicher in Kles... so dali življenje za svoj narod. In kaj damo mi? "Ti mila belo gardistična "zlata mladina", za svoj narod res nič ne daš! Ti imaš ljubezen do naroda in do domovine samo na JEZIKU!. Tudi vrsta herojev, katerih spomin onečaščaš s tem, da jih omenjaš v svojem lističu, se ne konča s Kosom, marveč se zliiva z imeni: Zidanšek, Tomšič, Šlander, Šercer, Stanovnik, Progarčeva, Podgornik, Fedran.....

KO PREČITAŠ? DAJ NAPREJ.

Radio vestnik OF

Cena 1 L. ali 15. PF. Leto I. 30. septembra 1942. št. 19.

NE ZLOMLJIVI STALINGRAD.
=====

Mlin, ki melje a ne da moke - to je za Nemce Stalingrad. Dva meseca sta že pretekla, odkar so začeli Nemci ene svojih najsilnejših ofenziv. Val za valom nemške pehote, topništva, tankov in letal buta v trdnjavo vsi valovi pa se razbijajo ob nepremagljivem zidu branilcev.

Tuji opazovalci opazujejo obleganje Stalingrada kot svojevrstno poglavje vojne zgodovine. Vsaka hiša zase je vojašnica, vsaka ima svojo posadko, svojo municijsko skladišče, svojo zalogo živeža. Boji se vrše za trge, ceste, ulice, hiše, nadstropja, kleti in sobe. Pogosto se zgodi da v eni ulici divjajo najsilnejši boji vseh vrst orožja, v drugem pa gre svojo pot vsakdanje življenje: prebivalci, ki mesta niso hoteli zapustiti, nakupujejo po prodajalnah svoje potrebščine, kakor da ni nič.

Kjer Nemcem moč njihovega slavnega orožja ne pomaga, se poslužujejo najbolj grobih kršitev mednarodnega prava: preoblečejo se v sovjetske uniforme in se skušajo vtihotapiti v mesto.

Sovjetske učete uporabljajo posebno taktiko: v posamezne ulice puščajnemške tankovske edinice, ki jim sledi pehota. Nato nenadoma zapojejo svojo pesem ročne granate, možnarji, strojnice, ki sipljejo salve vseh kalibrov na nemške oddelke. Z druge strani pa jim pomaga težka sovjetska artilerija.

Von Bockov manever, da bi mesto s taktiko klešč zavzel s severa in juga, je popolnoma spodletel. Bil je prisiljen sprejeti frontalno borbo. Nemške enote, ki so jim v srednjem odseku bojišča je posrečilo prodreti v mesto, so bile krvavo zavrnjene in so utrpeli izgube, ki presegajo vse pojme. Tiste enote, ki so jim je posrečilo zavzeti to ali ono hišo, so našle smrt pod razvalinami. Zato skrbe sovjetski pionirski oddelki.

Na severozahodnem krilu je sovjetska vojska vseskozi v napadu in resno ogroža nemški levi bok. 27. septembra poročajo tudi z jugozahodnega odseka o ofenzivnih akcijah sovjetskih čet, ki se nadaljujejo. Podobno vlogo igrajo sovjetski sunki južno Voroneža.

Zadnje dni so odlično posegle v boj tudi enote sovjetske mornarice na Volgi in gardni oddelki, ki so zasedli posamezne rajone mesta. Morala rdečearmorcev je nenadkriljiva.

Na Volhovski fronti so Nemci pri Sinjavinu trudijo, da bi si priborili nazaj izgubljen utrjene položaje. Med tem pa so sovjetske čete zavzele spet 30 novih utrdb. Ržev so sovjetske čete oklenile v obliki klešč. Nemci v mestu dobivajo pomoč samo še z letali.

Terekova dolina pod Kavkazom je postala za elitno nemške oddelke dolina smrti. Pri Mozdoku Nemci 25 dni niso niti za korak napredovali, le zadnje dni so sovjetske čete izpraznila tri naselja. Tri nemške divizije so bile na tem odseku temeljito potolčene. Tu je pri nadziranju svojih čet padel tudi nemški general v Kleist, ki ga je - stoječega v tanku - zadel v glavo sovjetski snyper (ostrostrelec).

V zadnjem času je padlo na vzhodnem bojišču kar pet nemških generalov: Göttsche, Marck, Buck, Seolt in Gessneer.

Sovjetski polkovnik Sergčev je 26. septembra izjavil, da je v zadnjem tednu padel pred Stalingradom 25000 Nemcev. V tednu med 19 in 26 septembrom je bilo na vzhodnem bojišču uničenih 206 letal, sovjetsko letalstvo pa je v istem času izgubilo 156 aparatov.